

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 222/22
26.5.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу стастављеном од судије Зорана Савића, председника већа и судија Весне Петровић и Здравке Ђурђевић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Миленковић као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, адвоката Сандре Танасковић Савић, изјављене против пресуде Другог основног суда у Београду 6 К.бр. 1459/21 од 1.2.2022. године, у седници већа одржаној у одсуству уредног обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, дана 26. маја 2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Сандре Танасковић Савић и пресуда Другог основног суда у Београду 6К.бр.1459/21 од 1.2.2022. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 6К.бр.1459/21 од 1.2.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године. Окривљени је ослобођен од дужности да накнади суду трошкове кривичног поступка.

Окривљени је обавезан да оштећеном ББ на име имовинскоправног захтева накнади износ од 207.570,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је изјавила бранилац окривљеног АА, адвокат Сандра Танасковић Савић, због одлуке о кривичним санкцијама и о другим одлукама, са предлогом да другостепени суд усвоји жалбу и преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљеном казну ублажити.

Апелациони јави тужилац у Београду у поднеску Ктж бр. 243/22 од 9.3.2022. године предложио је да Апелациони суд у Београду одбије жалбу браниоца окривљеног

АА, адвоката Сандре Танасковић Савић као неосновану и потврди пресуду првостепеног суда.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 став 1 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом и изјављеним жалбама и мишљењем Апелационог јавног тужиоца, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалба је неоснована.

Бранилац окривљеног АА је у жалби навела да је казна затвора у трајању од 1 (једне) године, иако представља законом прописану минималну казну за ово кривично дело, ипак престога, с обзиром на околност да је од извршења дела протекло 13 (тринаест) година, да је у време извршења дела имао 19 година и био неосуђиван. Навела је и да је окривљени у међувремену засновао брак, ...и да се против њега не води други кривични поступак, па по мишљењу браниоца, наведене олакшавајуће околности представљају нарочито олакшавајуће околности и указују да се са ублаженом казном може постићи сврха кажњавања.

Оцењујући изнете жалбене наводе, Апелациони суд у Београду налази да исти нису основани. Наиме, првостепени суд је у смислу члана 54 КЗ утврдио све околности које утичу да казна буде мања или већа и дао им адекватан значај, те тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио његово признање, чињеницу да је о..., да себе и породицу издржава властитим радом, као и протек времена од извршеног кривичног дела. Од отежавајућих околности суд је имао у виду држање окривљеног после извршеног кривичног дела, с обзиром да је седам пута осуђиван и то због истих и истоврсних кривичних дела. Полазећи од висине запрећене казне, тежине повреде заштићеног добра и поменутих олакшавајућих и отежавајућих околности, правилно је првостепени суд окривљеног осудио на казну затвора у законском минимуму за кривично дело из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у трајању од 1 (једне) године, налазећи да је иста нужна да би се у односу на окривљеног постигла сврха кажњавања.

Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, првостепени суд је утврђеним олакшавајућим околностима на страни окривљеног дао адекватан значај, јер и по оцени Апелационог суда изрицање казне затвора у краћем трајању у конкретном случају није оправдано, поготову с обзиром на чињеницу да је након извршења дела за које је у овом поступку оглашен кривим, окривљени АА седам пута осуђиван због кривичних дела против имовине.

Имајући у виду све наведено, и по оцени овог суда, изречена казна затвора у трајању од 1 (једне) године на коју је окривљени АА осуђен, сразмерна је друштвеној опасности извршеног кривичног дела и личности окривљеног као учиниоца и нужна за остваривање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а нарочито постизања опште и специјалне превенције и изражавања друштвене осуде за кривично дело, јачања морала и учвршћивања обавезе поштовања закона, због чега се супротни жалбени наводи браниоца окривљеног којима се предлаже блаже кажњавање оцењују као неосновани.

На основу свега изнетог, применом одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци.

Записничар

Снежана Миленковић,с.р.

Председник већа-судија

Зоран Савић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић